

vse prenaša, svesti si vsi, da končno tudi tega izdajalca pošteno naklestimo. Bil je naš zaveznik samo v solnčnih dneh naše ljube Avstrije. Ko pa so jo zagrnili temni oblaki, je tudi on svoje morilno orožje naperil proti nam. Tudi za zabavo nam včasih poskrbi polentar, kadar začne s topovi obstreljevati z vso svojo togoto kakšno skalo, a brez kake škode za nas. Vreme smo imeli tudi dosedaj dosti ugodno, a 8. in 9. t. m. smo dobili nov sneg. Daj ljubi Bog, da bi že prišel kmalu čas, da bi se povrnil na svoje nam drage slovenske domove.

Mnogo prisrčnih pozdravov pošiljajo vsem cenjenim čitateljem „Slovenskega Gospodarja“: Anton Holobar iz Griž pri Celju, Josip Ahtig iz Trnoveli pri Celju, Jakob Pilih iz Trnoveli pri Celju in Fran Divjak iz Sevnice.

Kako je v Tridentu.

Valentin Pirnik nam piše iz Tridenta na južnem Tirolskem:

V našem starodavnem Tridentu je življenje še vedno po stari navadi, ker si polentar ne upa in ne more in nikdar ne bo mogel k nam. Enkrat je sicer prišel nas obiskat in pozdravljat po zraku, pa so ga naši zrakoplovci in ogenj naših obrambnih topov hitro pogнали nazaj. Šele na drugi postaji od tod je vrget štiri bombe, pa od teh je le ena eksplodirala in še ta ni nikake škode naredila. Od tega časa pa jih sploh ni več. Pa saj bo ta izdajalec že dobil kmalu svoje zasluženo plačilo. Dva sta že dobila, sedaj pa pride vrsta na njega. Saj si Lah tudi izmed vseh še najbolj zasluži, da jih pošteno dobi po grbi in po njegovi izdajalski ali Judeževi koži.

„Slovenskega Gospodarja“ in pa pondeljko „Stražo“ dobivam redno in je tudi željno pričakujem z mojim edinim tovarišem-Slovencom v našem skladišču, da izveva zanimive novice iz najine prelepe slovenske domovine. Bog nam daj skorašnjo zmago in potem zopet ljubi mir. Z Bogom in Marijo za cesarja in domovino!

Rusko bojišče.

Vobče je mir, le mestoma huđi spopadi, kakor n. pr. v spodaj poročanemu spopadu pri Tarnopolu. Podjetja na ruskem bojišču ovira čez en meter debeli sneg. Naši in Rusi imajo dovolj dela, da očistijo svoje jarke snega in vođe. Tudi s cest in potov se mora spraviti sneg.

Danes, dne 24. febr., se ima otvoriti duma, ruski državni zbor. Veliko pišejo listi, kako so si že pri pripravi za to zasedanje vlada in poslanci ležali v laseh. Mi takih poročil svojim čitateljem ne podajemo, ker so večinoma nezanesljiva in se potem takem, ako jih priobčimo, stavijo neopravičeni upi. Naše mnenje je nasprotno, da bo v dumi šlo vse gladko, sicer bi je vlada ne sklicala. Edin opravičen up, na katerega se smemo zanašati, je hrabrost naših vojakov in vstrajnost pri prebivalstvu v zaledju.

18urni neprestani topovski ogenj.

List „Gazeta Wiecierna“ poroča iz mesta Jezierzany: Zahodno od Tarnopola so Rusi našo fronto obsuli z 18urnim neprestanim bojnem ognjem. Naše težke baterije so živahno odgovarjale. Ruske naskakujoče čete so bile po naših strojnih puškah uničene. Med tem so naši slišali ropotanje motorja in so v zraku zapazili sovražnega zrakoplovca. Naša zrakoplovna postaja je bila takoj telefonično obveščena in opazili smo, kako se je dvignil naš dvokrovnik lepo v zrak. Med zrakoplovcema se je razvil razburljiv vrtačni boj. Med veselim vsklikanjem se je našemu vrlému zrakoplovcu posrečilo, sovražnega sestreliti k tlom. Vodja in opazovalec sovražnega zrakoplova sta mrtva padla na tla, zrakoplov pa se je popolnoma razbil.

Z bojišča v Galiciji.

Vojni poročevalec lista „Az Est“ izvaja o položaju ob Stripi: Presenetilo bi vsakega, ki bi imel le vojne izkušnje pred 16 meseci, če bi ga postavili nenadno pred labirint jarkov naše obrambne postojanke. Počez na vse strani, navidez brez vsakega načrta, je zgrajen ta labirint jarkov. Dozdaj se je pa pokazalo, kjerkoli so napadli Rusi novo obrambno postojanko, niso uspeli kljub strašnim žrtvam, če tudi so priborili mal del kake črte. Vselej so se tako zelo trudili, da niso mogli držati, kar so pridobili. Rusi so izmislili nato novo taktiko. Počasi so napredovali iz svoje glavne postojanke in so gradili v vedno gostejših vrstah jarke poleg drugega, da dosežejo skupno novo postojanko, kadar podero vmesne plasti zemlje med posameznimi jarki. Iz nove postojanke grade na opisan način nove jarke. Polagoma se bliža o na napadalno razdaljo. Mi zasledujemo njih navidezno zvito, a v resnici enostavno delo. Nekaj časa jih ne nadlegujemo, dokler ne zberemo dovolj podat-

kov za varen naš naslop. Nato pa nastavimo strojnice in zadamo Rusom velike izgube. Te izgube sicer niso vsak dan zelo velike, a v zadnjih dveh tednih so postale vendar tako velike, da bi tudi ob naskoku Rusi ne izgubili več. Z novo taktiko je pa nam tudi mogoče, da uspešno napademo Ruse, kadar se nam dovolj približajo.

Razna bojišča.

Pred Solunom. Nič novega. Francoski poveljnik Sarraill je obiskal grškega kralja Konstantina v Atenah. Zakaj, se ne ve.

Francosko bojišče. Na francoskem bojišču Nemci ne dajo več miru. Dan za dnevom napadajo na posameznih točkah fronte, sedaj tu in sedaj tam. Poročajo o delnih uspehih.

Turško bojišče. Rusi so vzeli Turkom v Kavkazu staro trdnjavo Erzerum. Kavkaški poveljnik veliki knez Nikolaj Nikolajevič si je že ogledal zavzeto trdnjavo. Turki zafrnjujejo, da pade Erzeruma ne bo imel na daljnji razvoj vojske nobenega slabega upliva.

Srbija in Črnagora.

V Srbijo se vrača vedno več beguncev. Naše vojaške in civilne oblasti skrbijo za red ter gredo ljudstvu na roko, da se lahko zopet oprime svojih poklicev in svojega stanovskega dela. Iz krogov ubeglih srbskih poslancev, ki se nahajajo večinoma na Francoskem, prihajajo vesti, da nagovarjajo vlado, naj sklene z nami posebej mir.

V Črnigori vlada mir. Ljudstvo se je privadilo novemu položaju. General Köves je obiskal Cetinje, kjer so ga cerkvene in posvetne oblasti slovesno sprejele.

Črnogorski kralj — ujetnik.

Iz Pariza se poroča, da francoska cenzura nekaj dni sem strogo pazi na francosko časopisje, da niti z besedico več ne omenja črnogorskega kralja in njegove rodbine. Trdi se, da so prepovedali črnogorskemu kralju naravnost sprejemati zastopnike časopisja in da so mu sploh prepredili vsako občevarje. Posebej za to sestavljena komisija se je prepričala, da je res kralj Nikita prvi zaprosil za mir in ga ni naš general Köves ponudil, kakor je trdilo kraljevo spremstvo. S svojo rodbino živi kralj v neki vili v Lyonu pod državnim nadzorstvom. Sprejeti sme le one osebe, ki se izkažejo z dovoljenjem zastopnika vlade, pridelenega kralju. Ne da se prefrava, se reče lahko, da postopajo s črnogorskim kraljem skoraj tako, kakor da bi bil — državni ujetnik francoske vlade.

Grčija in Rumunija.

V Grčiji je zavladala velika nevolja proti Italijanom, ker so Italijani poslali nekaj orožnikov na grški otok Krí, da pomagajo organizirati srbsko armado. Grška vlada in kralj zatrjujejo na vse strani, da nočejo za nobeno skupino vojskujočih se držav v boj.

V Rumuniji so naredili velik utis brezuspešni in izgubepolni ruski napadi na našo fronto. Rumunski ministrski predsednik Bratianu je odšel na oddih. Rumunija se bo odločila šele proti koncu vojske.

Nova vrsta podmorskih čolnov

Angleški list „Daily Telegraph“ poroča, da se je v nemški vojni mornarici ustanovil novi oddelek monitorjev (malih bojnih ladjic, ki lahko vozijo tudi po večjih rekah) in podmorskih čolnov, ki bodo radi svoje izvanredne brzine pri bodočih obširnih bojih na morju igrali zelo važno ulogo.

Samo še lepo vreme!

Angleški list „Daily Telegraph“ pravi, da je počakati samo še lepega vremena, da se izvrši uničujoč udarec na Nemčijo in Avstro-Ogrsko in vojna za četverosporazum zmagovito konča. No, no!

Nemiri v Egiptu.

S Francoske poročajo, da se v egiptovskih krogih med domačini sovražstvo proti Angležem vedno

bolj širi in da je prišlo v Kairu že opetovano do spopadov med domačini in Angleži. Angleži nastopajo s skrajno strogostjo ter dokazujejo številne obsodbe na smrt resnost položaja. Vsi poveljniki imajo ukaz, nastopati z brezobzirno strogostjo. Govori se, da name-rava egiptovsko ministristvo odstopiti in da hoče prevzeti Mohamed Said paša ministrsko predsedstvo v Egiptu.

Sneženi plaz zasul 150 vojakov.

V gorovju pri Mitterbergu na Solnograškem je bil nastanjen vojaški oddelek smučarjev, broječ 300 mož. Smučarji so imeli tamkaj velike vaje v sneženem gorovju, ki je za take vaje zelo primerno. V zadnjem tednu je močno snežilo. Ponekod je vrglo 3 metre snega na debelo. Moštvo je bilo nastanjeno v gorski koči, častniki pa v tamošnji gorski gostilni.

Dne 19. februarja popoldne se je odrgal velikanski sneženi plaz in se valil proti gorski koči, v kateri je bilo nastanjeno omenjeno vojaštvo. Vojaki so bili ravno pri opoldanskem kosilu in so bili vsi v označeni gorski koči. Sneženi plaz je odrgal velik del gorske kočice, v katerem je bilo okrog 150 mož, in ga zasul z moštvo vrde. Ostali del gorske kočice ni bil zasut in moštvo, katero se je nahajalo v njem, se je rešilo.

Z rešilnim delom so takoj pričeli, tudi ujeti Rusi so pridno pomagali. Do 4. ure zjutraj dne 20. feb. so izlekli izpod sneženih plazov 85 mrtvih vojakov in 33 še živih, toda močno poškodovanih. Ostalo vojaštvo je še pa zasuto. Novi sneženi plazovi ovirajo rešilska dela, pri katerih je zaposlenih več sto mož.

Slovenske žrtve za domovino.

— **Anton Jelen.** Umrl je junaške smrti na laškem bojišču priden in povsod priljubljen mladenič Anton Jelen iz Polzele. Na severnem bojišču je bil mesca februarja 1915 prvič ranjen v Karpatih. Komaj dobro okreval je odrinil zopet na bojišče in bil mesca junija v drugič ranjen. Ko je drugič ozdravel, je šel v boj zoper izdajalskega Italijana. A dne 21. jan. t. l. je bil zadet od granate, za katere ranami je umrl in bil pokopan dne 23. jan. na Komnu pri Gorici. Zapušča žalujčo mater in sestro ter brata, kateri že koj v začetku vojske težko ranjen željno pričakuje okrevanja. Počivaj mirno, dragi sinko in ljubljeni brat, da zopet vidimo se enkrat nad zvezdami!

— **Martin Kodrič in Franc Kristovič.** Od S. v. Marka a niže Ptuja se nam poroča: Otožno so zadneli domači zvonovi, bitko vest so oznanili, mrtvaško pesem so zapeli. Dne 9. avgusta 1915 sta darovala za domovino Franc Kristovič in Martin Kodrič življenje v najlepši moški dobi. Bila sta vrla naračnjaka, globokega verskega prepričanja. Čudna, a ganljiva je bila njuna usoda, nerazdružljiva prijateljska ljubezen je vezala njuna srca. Že tovariša iz otroških let sta služila sedaj pri isti stotnji. Skupno sta odhajala na bojišče, skupno v smrt. V istem bajonetnem napadu ju je ugrabila bela žena. Sedaj počivata v daljnji tujini ob reki Dnestru drug ob drugem. In skupno jima pošiljajo domači zvonovi zadnje pozdrave in žele večni mir. Pravični Sodnik, dodeli, da ostaneta tudi v novi, srečni domovini nerazdružljiva tovariša!

— **Karol Mušič in Janez Vavpotič.** Iz Marka se nam piše: Tudi iz našega trga vzela si je nemila vojska svoje neprepisne žrtve. Že leta 1914, kmalu v početku kravega plesa, nam je pobrala našega blagega Janeza Vavpotič, tukajšnjega trgovca-posesnika, bivšega našega dičnega pevovodja in sploh v vsakem oziru vzglednega kristjana. — Nedavno, namreč dne 29. jan. 1916, pa je zadela granata našega ljubega Karola Mušič, vrlega, krekega mladeniča v najlepših letih življenja. Naj jima bo obema daljnja tuja zemlja lahka! Žalujčim starišem in domačinom naše iskreno sožalje! Bog nas potolaži in ljuba mati božja, Devica Marija!

— **Franc Sorko.** Desetnik Ivan Črnko nam piše: Naznanim Vam žalostni dogodek, ki se je izvršil dne 28. pros. Padel je častne smrti za domovino na južnem bojišču naš priljubljeni tovariš, desetnik Fr. Sorko iz Maribora, zadet od sovražne granate. Pokojni zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Vsi smo ga s oštevili, ker je bil vrl slovenski mož. Bil je že poprej v Galiciji. Naj mu bo slovenska zemlja lahka! — Spindler Henrik iz Krčevine pri Mariboru, D. Kotnik, četovodja, Ivan Črnko, desetnik, pionirski oddelek, doma iz Partinje v Slov. gor.

— **Martin Vučina.** Z bojišča se nam piše dne 20. febr.: Dne 26. sept. 1915 je na bojišču proti Lahom padel junaške smrti za domovino in cesarja M. Vučina, sin občešpoštovane posestnice iz Smoline v župniji S. v. Andraž v Slov. gor. Bil je blag in moder mladenič, vzor vsem tovarišem. Posebno se je zanimal za izobraževalno društvo in tam neumorno deloval. Počivaj sladko, blagi mladenič, ker prelil si kri za svojo domovino. On spi, nevzdravno spi, a duh njegov živi, budi!

— **Jožef Zatraneš in Jurij Zdolšek.** Iz Dramelj se nam piše: Vroče solze tečejo pri Zatraneškem odkar jim je tuj vojak-tovariš pisal, da je njihov edini sin na italijanskem bojišču dne 8. febr. padel. Pridni Jožek, pri Bogu se vidimo zopet, v miru. V teh resnicah bo našla tolažbo tudi žena padlega Jurija Zdolška iz Razbora, in vsi drugi, ki zdihujete za umrlimi.

Razne novice.

* **Župnik Janko Munda.** Dne 22. febr. je na Dobrni po dolgem, mučnem trpljenju mirno v Gospodu zaspal č. g. župnik v p. Janko Munda. Pogreb se vrši danes, ob 9. uri dopoldne, na Dobrni. Pred kratkim se je iskal zdravja pri usmiljenih bratih v Gradcu, odkoder se je dne 12. febr. zopet vrnil v Dobrno, kjer je po hudih bolečinah podlegel svoji dolgotrajni bolezni. — Rojen je bil dne 10. junija 1869 v Ormožu in v mašnika posvečen dne 11. julija 1889. Za kaplana je služboval v Šmartnem na Pohorju, na Bizelskem, Vranskem, v Loki, v Olimju, na Ptujski gori, pri Sv. Marku pri Ptuj, pri Sv. Benediktu v Slov. gor., pri Sv. Ilju pod Turjakom do leta 1901, ko je postal provizor pri Sv. Joštu na Kozjaku. Dne 24. avgusta 1902 je pa postal župnik istotam, kjer je župnikoval celih 10 let do dne 1. junija 1912, ko je stopil v pokoj. Svetila mu večna luč!

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Janez Žagar, kaplan v Čadramu, pride za provizorja na Dobje. — Prestavljena sta č. gg. kaplana Janez Razbornik iz Jarenine v Čadram in Andrej Klobasa iz Črešnjeveca v Jarenino.

Nabožne pridige za vojake in zaledje. V postnem času bo prinašal naš list v podlistku vsake številke sv. evangelij sledeče postne nedelje in v zvezi z njim nabožen nagovor iz peresa dobroznanih slovenskih cerkvenih govornikov. Prepričani smo, da bo naše krščansko vojaštvo kakor tudi vrlo, pošteno prebivalstvo doma ta načrt z veseljem pozdravilo. Kdor se nima našega lista, naj si ga brž naroči!

General Borojevič — častni občan slovenske občine. Občinski odbor občine Partinje v Slov. gor. je imenoval poveljnika naše armade ob Soči, generala Borojeviča, za svojega častnega občana. — Občini Selnici ob Muri se je general Borojevič v posebnem pismu zahvalil za imenovanje častnim občanom.

Cesar je odlikoval računskega podčastnika K. Blatnik od Sv. Jurja ob Taboru za posebno vestno izpolnjevanje službe pred sovražnikom s srebrnim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne kolajne. Imenovani je bil začetkom vojske odlikovan s srebrno kolajno 2. vrste.

Nov odvetnik. Kot odvetnik se je nastanil v Celju vpokojeni sodni svetnik Ivan Erhartič, bivši predstojnik celjskega okrajnega sodišča.

Zgodnja matura. Kakor poročajo graški listi, premišluje naučna uprava letošnje zrelostne izpite določiti v maju, da celo že v aprilu, in to zato, ker je pričakovati da bodo vsi srednješolci najvišjega razreda šli še letos k vojakom. Zato se bo dijakom se v času brez vseh formalnosti ohranila pravica e olednikov.

„Mati!“ Vojaški duhovnik, ki je bil večkrat na bojišču in delil tolažila sv. vere ranjencem in umirajočim, priporoča, da ga ni nobena stvar tako ganila, kakor kliči krepkih junakov, ki so vzdihovali tiho: „Mati! Mati!“ — „Videl in skusil sem vse boje strahote“, pravi, „toda nič me ni tako prevzelo kakor ječanje umirajočih, ki so kakor obnemogli otroci klicali: „Mati!“ Kar se je kdaj pisalo in govorilo lepega o materi, vse to ni v stanju razodeti velike vrednosti in moči, ki jo ima mati do otrokovega srca, v taki luči, kakor ti kliči umirajočih ustnice in pojema-jočih sre!“

* **Bazilika Matere Milosti v Mariboru.** Knjižico „Sv. Anton Padovanski“ prejmejo družbeniki zidanja in kinčanja cerkve Matere Milosti v dar pri frančiškanskem vratarju, kjer se naj oglašijo.

* **Kmetje želijo ječmen za mlin.** Župan iz Slovenskih goric nam piše: Pri nas se izmed zrnja pridelava največ ječmena, potem pride pšenica, rž in koruza. Ječmen se je že od nekdaj porabljal za naš vsakdanji kruh, rž pa pri nas slabo stori. Iz česa pa se naj sedaj kruh peče? Moke pa kmet tudi ne dobi še za drag denar ne! Slišalo se je, da v lipniškem okraju, tam, kjer imajo dosti več zrnja, smejo dati tudi ječmen na mlin. Naši kmetje prosijo, naj se naši politični uradi (občine, okrajni zastopi in okrajna glavarstva) obrnejo na višje oblasti, da se kmetom dovoli, da ječmen dajati na mlin. Sedaj, ko so kmetje večji del svojega zrnja oddali za vojaško oblast, pa ne dobijo ne sami, pa tudi viničarji ne, niti moke in niti otrobov za živino. Ljudje so že nevoljni, nočejo radi več delati, pa ne sejati, če se jim večji del zrnja odvzame, potem pa še slabo plača v primeri z drugimi pridelki in trgovskim ali tovarniškim blagom. Nek kmet je lani zrnje kupil za seme (od Kmetijske

družbe v Gradcu) in je dal za rž 100 kg 60 K, za ječmen 100 kg 48 K, za ajdo 100 kg 90 K in za krompir 100 kg 18 K. In koliko se plačuje nam kmetom žito, ki ga moramo oddajati? Pšenico moramo dajati za 34 K, moko pa plačujemo po 1 K 20 vin., otrobe celo po 24 K in še več! Kam jadramo?

* **Urnava trgovina z jajci.** Nova cesarska naredba določa glede trgovine z jajci sledeče: Za izvažanje jajc iz ene dežele v drugo deželo je potrebno tozadevno dovoljenje deželne vlade. Nakupovati jajca od hiše do hiše za trgovine in trgovke, ki imajo svoj sedež izven dežele, je dovoljeno samo takim osebam, ki imajo tozadevno pismeno dovoljenje od notranjega ministrstva. Prestopke zoper to naredbo kaznuje politična oblast z denarnimi globami do 5000 K ali z zaporom do 6 mesecev.

* **Nove najvišje cene za špeh in za svinjsko mast.** Štajersko namestništvo razglasa: Od 16. febr. do 15. marca 1916 so pri prodaji špeha in svinjske masti na debelo v veljavi sledeče najvišje cene: Za 100 kg spuščene svinjske masti 618 K, za nespuščeno sirovo svinjsko mast 577 K in za sirov špeh 556 kron. Za špeh in za svinjsko mast pri prodaji na drobno se pa ostanejo v veljavi tise najvišje cene, katere je določilo štajersko namestništvo dne 16. jan. in sicer ostanejo v veljavi do dne 29. februarja. S 1. sušcem bo pa določilo štajersko namestništvo nove najvišje cene za špeh in za svinjsko mast pri prodaji na drobno.

Najvišje cene za drobovino. Za drobovino je cesarsko namestništvo določilo sledeče najvišje cene: Za svež svinjski jezik 1 kg 5 K; za povojen svinjski jezik 5 K 50 v; za svež goveji jezik 1 kg 4 K; za vsoljen 5 K; za povojen 5 K 50 v; za svež telečji jezik 1 kg 4 K.

* **Zopet povišanje davka na žganje.** Cesarska naredba določa, da je zopet povišan davek na žganje za novih 40 vinarjev za liter alkohola in sicer izključno v prid državi. Odslej naprej bo v vseh deželah Avstrije brez razločka na vozno znašala cena za hektoliter obdačenega alkohola 400 K. Ta cesarska naredba pa ne zadeva tudi takozvanega denaturiranega ali gorljivega špirta.

* **Znižane vozne cene za svojece v vojake vpoklicanih.** Ravnateljstvo južne železnice naznanja, da imajo svojeci v vojake poklicanih oseb pravico do znižane vozne cene na vseh progah južne železnice samo v tem slučaju, če se nahajajo dotične vojaške osebe ranjene ali bolane v kaki bolnišnici. Če torej želi oče, mati, brat, sestra ali kak drug sorodnik obiskati v bolnišnici svojega ranjenega ali bolnega sorodnika, mora imeti tozadevno potrdilo od župana, ki pa mora biti še tudi potrjeno od okrajnega glavarstva, kajti le tedaj dovoljuje južna železnica znižano vozno ceno. Pripomni se, da otroci v starosti manj kakor 14 let nimajo pravice do znižane vozne cene.

* **Prisilne dražbe zemljišč** zaradi zaostalih obresti. Že pred vojno in zlasti med vojno se je nabralo v mnogih krajih veliko zaostalih obresti od dolgov, vknjiženih na zemljiščih. Zlasti mnogo oseb, ki so bile vpoklicane v vojaško službo, ni moglo poplačati obresti od vknjiženih dolgov. Kakor znano, določa postava, da mora upnik vknjiženega dolga skrbeti, da se mu ne naberejo obresti od več kakor treh let nazaj, kajti pri dražbi posestva, na katerem je vknjižen njegov dolg, bi sicer izgubil vse nad 3 leta zaostale obresti. Upnik je torej prisiljen, pravočasno zahtevati prisilno prodajo dotičnega posestva. Ker je v teh izrednih časih precej takih zastalih obresti od vknjiženih dolgov, se je bilo bači, da se v bližnjem času zelo pomnože slučaji prisilne dražbe zemljišč in posestev. Ker pa sedaj primanjkuje kupcev za zemljišča in posestva, bi se moralo prodati veliko posestev za nizko ceno, kar bi povzročilo v gospodarskem oziru veliko škode. Nova cesarska naredba določa med drugim za štajersko, da se obresti dolgov od več kakor treh let do petih let od vseh vpoklicanih v vojaške ne smejo iztirjati potom prisilne dražbe dotičnega zemljišča, marveč se pripisujejo le glavnici in so še le v 10 letih iztirjive.

Važen nasvet. Vsak dan prihajajo nove naredbe, ki se tičejo važnih vprašanj vojaške dolžnosti, prometa z raznimi pridelki in izdelki ter njih najvišjih cen. Za te naredbe mora vsakdo vedeti, če naj se z njimi okoristi, oziroma če naj ne pride v neprilike ali celo v kazni. Te naredbe se sicer v vseh listih redno objavljajo, a vsi ljudje listov ne čitajo. Priporočamo vsem župnim uradom, županstvom, kmetijskim podružnicam in zadruham, da vse take naredbe, ki so važne za ljudi, ob sedanjem vojnem času izstrižejo iz listov ter jih po vaseh na takih krajih in na tak način prilepijo, da jih more vsakdo brati.

Klasifikacija konj. Štajersko namestništvo razglasa: Ker bo povodom bližajoče se klasifikacije konj brezdvomno vloženih zelo veliko prošelj za oproščenje korj od klasifikacije, se naznanja, da se na prošnje, češ, prošnjik rabi konja za polj ka dela, za vzdrževanje obrata, za aprovizacijo mest, za spravljenje poljskih pridelkov itd. ne bo oziralo, marveč se bo oziralo zgolj na postavna določila, katere bodo prejela od politične okrajne oblasti županstva povodom bližajoče se klasifikacije konj.

Trgovina z lesom. Piše se nam: Po deželi opazamo zadnji čas vse polno agentov in mešetarjev, ki nakupujejo raznovrsten les, posebno orehova debla. Plačuje se ne več na kubični meter, kot je bilo doslej v navadi, ampak na vago. V tem oziru pa so cene zelo različne. Dobro bi bilo, ako bi se od vladne strani tudi v tem oziru storili potrebni koraki, da bi posestniki bili poučeni o cenah. Pripeti se, da mešetarji pri tem več zaslužijo, kakor pa dobi kmet za prodani les. Vse, kar je prav!

Nova nit za kirurško šivanje. Do sedaj so rabili v kirurgiji pri zunanjih ranah svilnate niti, katere so po zacelitvi odstranili; za notranje šive so vzeli katgutne niti, ker se te polagoma raztope. Ako rabijo samo katgutne niti, se večkrat pripeti, da se te prej raztope, nego je dotično mesto popolnoma ozdravelo in tako nastanejo lahko nevarna pretrganja pri notranjem šivu. Sedaj pa rabijo po izumu M. Ebbacha v Klingenthalu neko zmes med svilo in katgutom. Nit je napravljena iz katgutne mase, ki je več ali manj prevlečena s svilnatimi nitmi. Prednosti te zmesi so: Večja trpežnost, radi tega se dajo čisto tanke niti napravljati, boljša sterilizacija, ker so te niti bolj prožne in so svilnate niti že prej močno sterilizirane. Potek raztopljenja katguta se zavleče, gotovo ozdravljenje notranjih ran je tako zagotovljeno, predno se te vezoče niti raztope; svilnate niti se naposled skupno s katgutom raztope.

Star čevljar kot blagajna. Erminia Marega v Trstu je minuli mesec prejela na sodišču pripadajočih ji 200 K. 100 K je poslala sinu, ki je pri vojakih, 100 K in zlato verižico je pa spravila na kraj, ki se ji je zdel najbolj varen — v star soprogov čevljar. Soprog nič hudega, ali pravzaprav nič dobrega sluteč, je nesel te dni dotične čevlje v poravo k čevljarju M. Marsichu. Kmalu nato je hotela Marega vzeti svoj zaklad iz varne shrambe, pa kako se prestraši, ko ne najde dotičnih čevljev. Vpraša soproga in ta ji pove, da je nesel čevlje k čevljarju. Žena hitro teče k Marsichu, pa ta in njegov pomočnik N. Škof, doma iz Rakeka, odločno trdita, da nista videla ne denarja in ne verižice, čevljar pa je seveda bil prazen. Ker je Škof takoj nato pustil delo in popival, ga je Marega ovadila ter so ga zaprli.

„Sedaj mora biti vse nemško.“ S to originalno trditvijo se je hotela rešiti obsodbe sobarica Františka Krepelka (Frančiška Prepelica), doma iz Tabora na Češkem, ki je na Dunaju iskala vesele zabave in se je v nekem hotelu vpisala kot Fanny Wachtel. A